

Synspunkt. Det kan lige saa lidt tilkomme dem som nogen anden Samfundsborger at betale Skat, fordi de udføre det Erhvetv, de ere opdragne og oplærte til. Der blev af den ærede Ordfører nævnt, at der skulde en hel Del Jord til, 3—4 Td. Land, før man kunde slippe af med en Del af denne Bygningsafgift. Det staar for mig, som om dette netop er aldeles urimeligt, at de blot, fordi de have en Jordlod, kunne slippe af med en Del af disse Skatter. En lille Haandværker skal svare sin fulde Skat, fordi han ingen Jord har, men forærer man ham 3—4 Td. Land, og han altsaa bliver saa meget rigere, slipper han for Halvdelen af sin Skat. Det maa dog være uretfærdigt. (*En Stemme:* saa svarer han jo Hartkornsskat!) Ja, det gør han, men det er en Gang en Byrde, der hviler paa den Ejendom, han faar. Jeg finder det uretfærdigt, at fordi han bliver 3—4000 Kr. rigere, slipper han fri for at betale, skønt han lige fuldt kan udføre sit Haandværk. Hvad Bestemmelsen om den Erklæring angaar, der skal afgives af de to Mænd, mener jeg ogsaa, at den kunde forandres. Det er ikke behageligt at skulle underskrive en saadan Erklæring. Kunde det ikke lade sig ordne saaledes, at paagældende fik en Mulkt, f. Eks. hvis det opdagedes, at han en Gang har holdt fremmede Folk, og han kom til at betale dobbelt for de Aaringer, i hvilke han saaledes har bedraget Statskassen; eller man kunde i alt Fald gaa til, at Sogneraadene afgav en Erklæring, hvad de jo nu gøre i visse Tilfælde. Den sidste ærede Taler kom til at tale om By og Land, som om man skulde komme ind paa at drage en Grænse paa dette Punkt. Det kan jeg ikke være med til. En Haandværker, hvad enten han bor i By eller paa Landet, er en dansk Statsborger, og jeg kan som Frihedsmænd aldrig være med til at gøre Forskel paa disse Folk. Jeg mener, at hvad der er Ret paa Landet, maa ogsaa være Ret i Byerne. De, som ingen Folk holde paa Landet, ere de mindste Haandværkere, og de, der ingen Folk holde i Byerne, ere ogsaa smaa Haandværkere, og Loven maa gælde uden Undtagelse. Kommer man ind paa at skille By fra Land paa dette Punkt, er det det samme som at give Loven Forgift, og saa bliver der ingenting ud af det hele. Jeg skal derfor anbefale, at Sagen gennemføres fuldt ud, og jeg anbefaler Sagen til det høje Tings Velvilje, saaledes at den gennemføres i den forelagte Form.

J. H. Jensen: Det er nu anden Gang, siden jeg er bleven Rigsdagsmand, at denne Reform er fremme, og det viser sig denne Gang, som det gjorde sidst, at saa snart der bliver Tale om Bygningsafgiften, er der mange Medlemmer i dette Ting, som ønske at give den et Grundskud, idet mange have en Følelse af, at vel er ikke nogen Skat populær, men at der næppe er nogen Skat, der er mere upopulær end Bygningsafgiften. Derfor har det ikke undret mig, at de, der hidtil have haft Ordet i Dag, have udtalt sig til Gunst for Lempelser i eller Afskaffelse af denne Skat saa meget som muligt; men det, den ærede sidste Taler ytrede, forundrede mig, og det havde jeg næppe troet, at han vilde udtale. Han erklærede her, at han var — ja, ikke Frihandelsmand, om Forlædelse, men Frihedsmænd, og saa er han selvfølgelig som alle Frihedsmænd med til at ønske, at uretfærdige Skatter maa blive afskaffede. Skønt jeg glædede mig ved dette lille Lovforslags Fremkomst, ser jeg godt, at det ikke er ret meget, det byder, og jeg vil haabe, der vil komme lidt mere med, inden Behandlingen tilendebringes. Jeg har allerede hørt, at den højtærede Finansminister ikke vil være med til en grundig Forandring paa dette Omraade og ikke vil være med til at tage denne Reform op i sin Helhed eller samle de forskellige gældende Regler — med en Del Ændringer — samlede i eet Lovforslag, og naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen) alligevel nærrede Haab om, at det lod sig gøre, saa nærer jeg ikke dette Haab. Jeg har lært at kende den højtærede Finansministers faste Karakter og opdaget, at han ikke lader sig trække ret langt over den Grænse, han selv har sat, og han gør det sikkert heller ikke paa dette Omraade. Men skal det vise sig, at vi ikke kunne naa saa vidt, at vi faa alle disse forskellige Lovregler op til en samlet Drøftelse og eventuelt samlet i eet Lovforslag, saa vil jeg henstille til den højtærede Finansminister, at han da saa vidt muligt vil sørge for, at de bestaaende Love ikke blot blive overholdte, men ogsaa overholdte i den Aand og Form, det en Gang har været bestemt; for vi have haft mange Eksempler paa, at det ikke har været Tilfældet. Sidste Gang vi behandlede denne Reform, kom det ærede Medlem for Fakse (Anton Jensen), tror jeg, det var, med en hel Del Oplysninger i den Retning og fortalte, hvorledes en Amtstuefuldmægtig,